

Musik på Hjørdemål Klit Hotel

af Tonni Brun

I gennem en menneskealder genlød Hjørdemål Klit Hotel af tonerne fra levende musik. Artiklen giver et signalment af hoteldriften og musikken, som efter 1987 fik et internationalt tilsnit.

Hjørdemål Klit skole blev opført i 1941 og nedlagt i 1962. Skolen stod tom nogle år, men var en kort overgang sommerpensionat, inden den blev sat til salg i foråret 1970.

Det unge par Vita og Jens Sørensen sad i et næsten nyt hus i Thisted, hvor Jens havde sit gode, faste job som malersvend. De så salgsannoncen og blev nysgerrige, hvem kunne dog komme i tanker om at købe sådan noget? De ringede til ejendomsmægleren, og 14 dage senere boede de selv derude, så det med hoteldrift var absolut ikke planlagt. De drev stedet indtil 2004, hvor det lukkede, og bygningerne blev solgt.

Der var ingen traditioner på stedet, så Vita og Jens måtte finde deres egen stil. De havde en ide om, at der skulle være musik på stedet. Det kom i gang allerede i sommeren 1970, fortæller Jens Sørensen:

»Det allerførste var i forbindelse med Thy-lejren, der jo også startede i 1970. Jeg havde en gammel onkel fra København, og vi var ude i lejren for at se, hvad det var for noget. På scenen stod et hollandsk orkester, som jeg ikke husker navnet på. De spillede, og der var ikke en kæft, der hørte efter, hvad de spillede. Så kan jeg huske, at jeg sagde til min onkel, at de skulle da have stået ude hos mig i stedet for, det havde garanteret været meget bedre, og få timer senere stod de her og spillede. Det var første gang, der sådan var rigtig knald på, for publikum var fulgt med.«

Thy-lejren var dengang en stor begivenhed med flere tusinde mennesker og med senere store musikalske navne som *Kim Larsen* og *Gasolin*, *Gnags*, *Poul Dissing* osv. Jens snusede der af og til, og det

skete da også, at de kom på hotellet for at få en bager og jamme lidt.

I forbindelse med hotellet var der en lille campingplads, men da sæsonen var forbi, skulle der gøres noget, for der var jo regninger at betale. Bl.a. kom der en regning fra Mejerigården på 12.000 kr. for sommerens salg af is, og det var mange penge dengang. I sensommeren 1970 startede Vita og Jens op med de lørdagsballer, der gennem alle årene blev deres varemærke. Samtidig startede de med noget, som de også blev landskendte på, nemlig de stegte ål, som i årenes løb blev til flere tons.

Jens havde selv en musikalsk baggrund, først som basunist i *Thisted Garden*, og senere begyndte han at komme i *Thisted Fritidsklub*, hvor flere lokale bands har set dagens lys. I 1963 var han som bassist med til at starte orkesteret *The Matadors*. Til lørdagsballerne fik han samlet nogle af de gamle medlemmer derfra, bl.a. trommeslageren Bent Pedersen og guitaristen og sangeren Svend

Menukort i al sin enkelthed.

Hjardemål Klit skole, da den i 1943 var to år gammel.

Erik Sørensen, og de spillede hver lørdag den første sæson.

Derefter opstod noget, de slet og ret kaldte *Husorkesteret*, som med skiftende besætning underholdt de fleste lørdage i mange år. I denne periode skiftede Jens et par år til trommer. De sidste år stod han mange lørdage alene for underholdningen under navnet *Sørensens Rideskole*. Her var det orgel suppleret med guitar, mundharmonika og lidt kazoo (Freddy Fræk fløjte).

Der var også en del fredagsarrangementer bl.a. med det lokale band *The Mubbies*, senere kendte som *Airport*, hvis medlemmer sidst i 80'erne blev fordelt på *Tonight* og *Kandis*.

KENDTE NAVNE

Der kom i den grad også international stil over stedet. I 1987 fik Vita og Jens tilbudt det kendte engelske orkester *The Swinging Blue Jeans*, en af Jens' store idoler fra 60'erne. De slog straks til, så den 11. oktober stod bandet på scenen på det lille afsidesliggende hotel. Værtsfolkene var meget spændte på, hvordan det ville gå, men det blev en enorm succes, og *Swinging Blue Jeans* blev nærmest et husorkester nr. to, idet de i de følgende år spillede derude 5-6 gange.

At præsentere 60'er-grupperne var for Jens Sørensen en drøm, der gik i opfyldelse:

»At dem, man har haft som idoler i sine yngre dage, pludselig var inden for rækkevidde, var en fantastisk oplevelse. Og de overnattede næsten altid. Swinging Blue Jeans gik selv i køleskabet, hvis de blev sultne, og når aftenen var overstået, og vi sad og så trætte ud, sprang trommeslageren Phil Thompson om bag baren og sagde, at nu skulle han nok klare det. Han havde også altid en krukke stærk sennep med, og det var temmelig voldsomt, hvis man ikke ramte måde. En aften havde Vagn fra Vagabonderne sunget sig hæst og skulle have noget natmad. Han var ikke klar over, hvor stærk det var, så han tog en spiseskefuld. Han lod som ingenting, men sveden sprang frem på panden.«

Den første succes gav blod på tanden, og tre uger senere fik de tilbudt *Mungo Jerry*, kendt for hittet *In the summertime*. De slog til, og han kom også tilbage flere gange. Det var også tilfældet med den kendte amerikanske musiker *Walter Trout*, der inden han fik sit eget band, spillede med bl.a. *John Lee Hooker*, *Canned Heat* og *John Mayall*. Han spillede i Hjardemål flere gange og har stadig kontakt til familien Sørensen. Han syntes så godt om Thy og thyboer, at han blev gift med Marie Brændgård fra Thisted. Familien bor i dag i Californien.

Så må vi ikke glemme den dansk boende skotske rock'n'roll piano-troldmand *Stan Urban*, der besøgte stedet utallige gange i sin charmerende

Den 11. oktober
Swinging Blue Jeans
 Specialpris entré Kr. 50
 eller
60'er Beauf incl. entre:
 Kr. 100.-
 Begrænset antal pladser

To Tony
 Brian
 Ken
 Alan
 John
 Steve
 Gerry
 Billy
 Bob
 Johnny

HJARDEMÅL - 7-8-88

MR. ROCK'N'ROLL
STAN URBAN
 Kom og oplev
 klaver-
 virtuosen
 med det
 bankende
 rock'n'roll-
 hjerte
 Entré kr. 50.-

I can't think of
 anything funnier
 to say.
 Best wishes
 anyway
 Stan
 Urban

Tony Sheridan backing group.

Internationale navne

The Swinging Blue Jeans var bestemt ikke en enig svale. Af andre kendte navne kan nævnes *Hermans Hermits*, *Johnny & The Hurricanes*, *Brian Poole*, *Montana Band*, *The Yardbirds* og *The Animals*. Hjørdemå Klit Hotel havde også besøg af *Mike D'abo & his Mighty Guinn'tet*, der udsprang af orkesteret *Manfred Man*. Glemmes må heller ikke *Tony Sheridan*, der i tidernes morgen havde selveste *The Beatles* som band. Omtales må tillige den legendariske musiker *Sonny Curtis*, som en gang spillede sammen med *Buddy Holly* i orkesteret *The Crickets*.

rød-hvide 2CV (som han i øvrigt har skrevet en sang om). Han blev nærmest som et familiemedlem og havde ofte sin egen familie med.

Af danske navne kan nævnes *Johnny Madsen*, der spillede i Hjardemål flere gange. I nogle år var det 3. juledag, og hver gang var der fyldt godt og vel til sidste plads. Nævnes kan også den senere meget kendte *Esben Just*, der dengang var med i *Krølle Eriks Blues Band* – indtil de stoppede i 2011, var han en vigtig del af *Skipper, Just og Frost*. Den danske rock-legende *Rock Nalle* var der med band i 2001, og en flok meget unge mennesker – *The Rockabillys* – gav den fuld gas med gedigen 50'er-rock. De var meget inspireret af *Carl Perkins*, som de senere var i Memphis at indspille sammen med.

Gruppen *The Simons* fra Aalborg spillede også på hotellet. De bestod af en far og tre sønner, og der var da lidt lokalt over dem, idet faderen Simon Jørgensen, der stammer fra Hurup, var med til at starte gruppen *The Basemen*.

Countrymusikken blev der ligeledes plads til. Bl.a. spillede det lokale *Royal Danish Country Band* flere gange. Desuden var der amerikanske *Big Guittars from Memphis* og norske *G. Thomas*. Af danske kan nævnes *Big Joe Band* og duoen *Teddy & Chano*.

HOTELDRIFT

Til hotellets drift hørte andet end musikarrangementer med spisning. Der var som nævnt en lille campingplads med lidt campinghytter, og så var der den almindelige hoteldrift med værelser, spisende gæster og familiefester. Det var et stort familieforetagende. Jens' far Bernhard tog sig med et smil af entré og garderobe. Så snart børnene var gamle nok, hjalp de til både inde og ude, og da de blev ældre, kom der svigersønner, som blev inddraget i driften.

På trods af at det lå langt uden for lov og ret, strømmede folk til fra hele Thy, og ved de større

Krostuen.

Ålestegning i køkkenet – det er Vita Sørensen i midten.

arrangementer kom folk langvejs fra i busser. Folk kunne lide den ligefremme måde, det hele foregik på. Man kunne ikke som i de større byer bare gå videre til næste værtshus, så selskaberne blev ikke splittet.

Der var altid en hyggelig stemning. Når Bernhard var færdig med entreen, underholdt han i pauserne på banjo sammen med en ældre nabo på harmonika, der trods den høje alder stadig kunne slå flikflak; tit blev de hjulpet af trommeslageren Erik »Nulle« Vittrup på vaskebræt.

Det var gået meget stærkt, og det eneste de kendte til branchen var, at Vita havde serveret på et diskotek. Men her lærte hun ikke noget om madlavning, så det var et stort spring pludselig at stå med et hotelkøkken med mad, indkøb osv. Det allerførste selskab var seks jægere, der skulle komme til morgenkomplet kl. ni, så Vita stod op kl. fire for at dække bord og forberede sig. Det næste selskab var 24 personer til en konfirmation, og dengang syntes Vita, at det var rigtig mange mennesker.

I 1970 var der en flok mennesker i gang med opbygningen af Thy-lejren, så Vita tænkte, at de må da være sultne. Hun lavede nogle store gryder mad

og læssede dem bag i den gamle Opel varevogn. Salget gik over al forventning!

Det første køkken var i det gamle sløjdlokale, hvor der var stillet et par borde op. Det første år måtte de hente vand i mælkejunger på mejeriet i Frøstrup. Der var så meget okker i vandet, at de ikke engang kunne bruge vaskemaskine og opvaskemaskine, så det foregik manuelt. Derefter anskaffede de et lille rensningsanlæg, og efter et par år kom de så på den kommunale vandforsyning, og køkkenet blev løbende moderniseret.

Der var gennem årene skiftende hjælp i køkkenet. De startede som regel i 15 års alderen og blev ved, til de var 18-20 år, alt efter skolegang og hvornår de flyttede fra egnen for at uddanne sig.

Når der i starten kom sælgere, og Vita f.eks. var ved at vaske gulv, gik de lige forbi. De forventede at finde en velvoksen dame og ikke en pige på 25 med fletninger og kun 156 cm høj. De gik hen og bankede på døren, og da der ikke blev svaret, spurgte de, om de traf fru Sørensen. Når Vita svarede: »Ja, det er mig« – så kom de flove med hatten i hånden.

Der skal også nævnes et par af de andre sjove episoder. Protestsangeren Per Dich, der i '70'erne også var folketingsmedlem, skulle optræde og derefter videre til Skagen. Der gad han ikke være, kom tilbage og blev hængende i tre uger og hjalp til med både madlavning og malerarbejde.

Per Dich.

25 års jubilæum i 1995. Jens Sørensen og Vagn Nielsen, kendt fra »Vagn og Vagabonderne«.

I nogle år havde de en beostær, der stod i et bur ved indgangen. Alle var glade for den, men en enkelt gang var der nær opstået en pinlig situation. Beostæren, som hed Per, havde det med altid at fløjte *Dengang jeg drog af sted*, men det passede sig ikke rigtigt i forbindelse med en begravelse, hvor deltagerne skulle komme til kaffebord, så da måtte man i hast hive det store bur væk. Da beostæren døde, blev pladsen overtaget af et

akvarium, men det blev opgivet, da folk fodrede fiskene med kyllingeskrog. Det var jo ikke lige det, man har lyst til at fiske efter kl. to om natten.

Da der i starten var geder ved hotellet, havde man besøg af Svend Asmussen og frue. De boede der under besøg hos datteren Marie, der på dette tidspunkt boede med mand og børn i Thy-lejren. Hele familien var lige ankommet og havde sat sig ved et bord for at spise, da der marcherede to geder ind i krostuen. Dengang var der altid hvide duge og blomster på bordene, og gederne sprang fra bord til bord og åd blomsterne. Svend Asmussen og Vita jagtede gederne rundt i hele lokalet til gæsternes store morskab. Trods dette kom familien på hotellet flere gange.

Hotellet havde også heste og æsler, og det skete da også, at der blev trukket en pony i baren! Nej, kedeligt var det aldrig, og ind imellem mindede det om tv-serien *Halloj på badehotellet*.

At det havde været et familieføretagende, blev understreget den sidste aften den 27. dec. 2004. Her gav til allersidst Jens og barnebarnet Mathilde nummeret *Blanket on the ground* af Billie Jo Spears. Herefter var det slut med hoteldrift i Hjarde-mål Klit. En lille flok fastliggere har efterfølgende haft lov til at bruge campingpladsen, mod at de selv stod for driften.

Tonni Brun
Født 1949. Elektriker, forfatter til bogen *Pop og Pigtråd*.